

نامه پاتریس از زندان تیسویل به همسرش تاریخ سخن خواهد گفت

ظلم و توهین و شکنجه هرگز نمی‌تواند مرا وادار به طلب رحم کند، زیرا ترجیح می‌دهم با سری بلند، با ایمانی زوال ناپذیر و اعتقاد عمیق به سرنوشت کشورمان بمیرم تا با تواضع زندگی کنم و از اصولی که برایم مقدس است چشم پوشی کنم.

روزی خواهد رسید که تاریخ سخن خواهد گفت، اما این تاریخی نیست که در بروکسل، پاریس، واشنگتن یا در سازمان ملل تدریس شود. این تاریخی است که در کشورهای رهاشده از استعمار و دست‌نشانده‌های آن، تدریس خواهد شد. آفریقا تاریخ خود را خواهد نوشت و در شمال و جنوب تاریخ، شکوه و عزت خواهد بود.

برایم گریه ممکن. می‌دانم که کشور رنج‌دیده من می‌تواند از آزادی و استقلال خود دفاع کند.

زنده باد کنگو!
زنده باد آفریقا!

زنداد تیسویل
پاتریس لومومبا

ما ناراحتند که استقلالش زیر پا گذاشته می‌شود. به همین دلیل است که ما را در زندان بسته‌اند و ما را از مردم دور می‌کنند، اما ایمان من نابود نشدنی است.

می‌دانم و در اعماق قلبم احساس می‌کنم که دیر یا زود مردم من، خود را از شر دشمنان داخلی و خارجی خود خلاص خواهند کرد و یکپارچه قیام خواهند کرد تا به استعمار، به استعمار گستاخانه اما در حال مرگ «نه» بگویند و شأن و منزلت خود را در سرزمینی پاک به دست آورند. ما تنها نیستیم. آفریقا، آسیا، مردم آزاد و مردمی که برای آزادی خود در اقصی نقاط جهان می‌جنگند، همیشه در کنار میلیون‌ها کنگویی خواهند بود و در حالی که حتی یک مزدور استعمارگر یا استعمارگر در کشور ما وجود دارد از مبارزه دست بر نمی‌دارند. می‌خواهم به پسرانم که شاید دیگر هرگز آنها را نبینم بگویم که آینده کنگو بسیار باشکوه است و مانند هر کنگویی از آنها انتظار انجام وظیفه مقدس را دارم؛ بازگرداندن استقلال و حاکمیت به کشورمان.

بدون عزت، آزادی، بدون عدالت، عزت و بدون استقلال، انسان آزاد وجود ندارد.

همسر عزیزم

من این کلمات را برایت می‌نویسم، بی آنکه بدانم آیا هرگز به دست می‌رسند یا وقتی آنها را می‌خوانی زنده خواهیم بود یا خیر!

من در طول مبارزاتم برای استقلال کشورمان هرگز در پیروزی آرمان مقدس خود که من و هم‌زمانم تمام زندگی خود را وقف آن کرده‌ایم، شک نکرده‌ام، اما تنها چیزی که ما برای کشورمان می‌خواهیم، حق داشتن زندگی شایسته، کرامت بدون تظاهر و استقلال بدون محدودیت است. این هرگز خواست استعمارگران بلژیکی و متحدان غربی آنها نبود که مستقیم یا غیرمستقیم، آشکار یا پنهان، حمایت برخی مقامات عالی رتبه سازمان ملل را دریافت کردند، آن هم سازمانی که ما تمام امیدمان را برای کمک به آن بسته بودیم.

آنها برخی از هموطنان ما را اغوا کردند، برخی دیگر را خریدند و برای تحریف حقیقت و لکه‌دار کردن استقلال ما دست به هر کاری زدند. چیزی که می‌توانم بگویم این است - زنده یا مرده، آزاد و یا در زندان - این موضوع مربوط به شخص من نیست. مسأله اصلی کنگو است؛ مردم